

Sygn. akt II W 1258/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 lutego 2020r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Wojciech Grzebień

Protokolant Karolina Bujko - Rodzińska

po rozpoznaniu w dniach 10.01.2019r., 05.03.2019r., 09.05.2019r., 14.06.2019r., 26.09.2019r., 10.12.2019r., 07.02.2020 roku

sprawy przeciwko **J. P. (1)**

córka J. i J. zd. G.

ur. (...) w K.

obwinionej o to, że:

1. w firmie Spółka Cywilna (...), J. B., z siedzibą w K. przy ul. (...), powiat (...), województwo (...), w której jest osobą współodpowiedzialną za zatrudnienie pracowników, powierzała pracę wbrew obowiązującym przepisom w okresie od 30.04.2018r. do 18.05.2018r. obywatelce Ukrainy A. B. (1) w ten sposób, że nie zarejestrowała dla powyższej obywatelki Ukrainy w Powiatowym Urzędzie Pracy właściwym dla miejsca prowadzenia działalności gospodarczej oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi

tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

2. Jako osoba współodpowiedzialna za zatrudnienie pracowników w firmie Spółka Cywilna (...), J. B., z siedzibą w K. przy ul. (...), powiat (...), województwo (...), nie dopełniła ciążącego na niej ustawowego obowiązku zgłoszenia w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. faktu nie podjęcia pracy przez obywateli Ukrainy: A. S. obowiązek zgłoszenia do dnia 04.06.2018r. i A. B. (1) obowiązek zgłoszenia do dnia 04.06.2018r.

tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

sprawy przeciwko **P. B. (1)**

synowi J. i D. zd. Winniczek

ur. (...) w L.

3. w firmie Spółka Cywilna (...), J. B., z siedzibą w K. przy ul. (...), powiat (...), województwo (...), w której jest osobą współodpowiedzialną za zatrudnienie pracowników, powierzał pracę wbrew obowiązującym przepisom w okresie od 30.04.2018r. do 18.05.2018r. obywatelce Ukrainy A. B. (1) w ten sposób, że nie zarejestrował dla powyższej obywatelki Ukrainy w Powiatowym Urzędzie Pracy właściwym dla miejsca prowadzenia działalności gospodarczej oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi

tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

4. Jako osoba współodpowiedzialna za zatrudnienie pracowników w firmie Spółka Cywilna (...), J. B., z siedzibą w K. przy ul. (...), powiat (...), województwo (...), nie dopełnił ciężącego na nim ustawowego obowiązku zgłoszenia w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. faktu nie podjęcia pracy przez obywateli Ukrainy: A. S. obowiązek zgłoszenia do dnia 04.06.2018r. i A. B. (1) obowiązek zgłoszenia do dnia 04.06.2018r.

tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

I. Uznając że obwiniona J. P. (1) dopuściła się czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku wykroczenia z art. 120 ust. 10 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w oparciu o przepis art. 39 § 1 k.w. odstępuje od wymierzania jej kary

II. Uniewinnia obwinioną J. P. (2) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku

III. Uznając że obwiniony P. B. (1) dopuścił się czynu opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 120 ust. 10 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w oparciu o przepis art. 39 § 1 k.w. odstępuje od wymierzania mu kary

IV. Uniewinnia obwinionego P. B. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpow, zwalnia oboje obwinionych od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciąża ich opłatą sądową.

Sygn.akt II W 1258/18

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny. Obwiniony P. B. (1) od kilku lat jest właścicielem firmy- spółki cywilnej (...) w K. przy ul. (...). Z tego tytułu jest on współodpowiedzialny między innymi za zatrudnianie obcokrajowców. W firmie tej zatrudniona jest również obwiniona J. P. (1). Z tytułu sprawowanej funkcji (sprawy kadrowe), również ona jest odpowiedzialna za sprawy związane z zatrudnianiem cudzoziemców w tej firmie.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionych P. B. k. 24-27, 50, J. P. k. 19-22, 49

- protokół kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców dokonanej przez P. Straży Granicznej w J. z dnia 29.06.2018r k. 6-8

Do dnia 04.06.2018r, zgodnie z treścią art. 120 ust. 10 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, obydwój obwinieni zobowiązani byli zgłosić właściwemu PUP, iż zgłoszone wcześniej do zatrudnienia w firmie (...) obywatelki Ukrainy: A. S. i A. B. (1) nie podjęły jednak tej pracy.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionych P. B. k. 24-27, 50, J. P. k. 19-22, 49

- protokół kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców dokonanej przez P. Straży Granicznej w J. z dnia 29.06.2018r k. 6-8

Obywatelka Ukrainy A. B. (2) od kilku lat przyjeżdżała do Polski w celach turystycznych i w celu odwiedzania znajomych. Zatrudnienie miała podjąć dopiero na początku czerwca w firmie (...) P. B..

Dowód:

- zeznania świadka A. B. k. 64

- częściowo wyjaśnienia P. B. k. 24-27, 50 i J. P. k. 19-22, 49

W dniu 18 maja 2018r A. B. (1) została zatrzymana do kontroli przez funkcjonariuszy SG w J. pod kątem legalności przebywania w Polsce i sprawdzenia czy nie podejmuje w naszym kraju nielegalnego zatrudnienia. Mimo zgłoszenia przez A. B., że nie zna ona w dostatecznym stopniu języka polskiego, czynności wstępne i rozpytanie odbyły się bez udziału tłumacza z zakresu języka ukraińskiego i rosyjskiego, którym włada A. B..

Dowód:

- zeznania świadka A. B. k. 64

- częściowo zeznania świadków funkcjonariuszy SG T. Z. (1) k. 11-12, 74, M.

C. k. 15-16,56

- częściowo notatka SG 4-5

Obwiniony P. B. nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów. Odnośnie zarzutu z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia wyjaśnił, że w zarzucanym okresie czasu A. B. nie była zatrudniona w jego firmie. Odnośnie zarzutu z art. 120 ust. 10 w/w ustawy P. B. wyjaśnił, że sprawami zatrudnienia obcokrajowców zajmowała się obwiniona J. P., która została niewłaściwie pouczona przez pracowników PUP o zakresie obowiązujących przepisów dotyczących zgłoszenia do rejestracji pracowników obcokrajowców. Obwiniona J. P. nie przyznała się do popełnienia wykroczenia z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia. Wyjaśniła, że w zarzucanym okresie czasu A. B. nie była zatrudniona w firmie (...). Co do zarzutu z art. 120 ust. 10 w/w ustawy J. P. (1) wyjaśniła, że została wprowadzona przez pracownicę PUP w błąd, iż stosowne zawiadomienie A. B. i A. S. może nastąpić do urzędu już po podjęciu zatrudnienia przez dwie w/w osoby.

Sąd stwierdził co następuje:

W odniesieniu do zarzucanych obydwojgu obwinionym zarzutu z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia Sąd w świetle zebranego materiału dowodowego, dał wiarę wyjaśnieniom obydwojga obwinionych. W szczególności wskazać należy na okoliczność, że brak jest materialnych dowodów na zarzut, że A. B. była zatrudniona w firmie (...) w okresie ujętym we wniosku o ukaranie (pkt. 1 i 3 wniosku o ukaranie).

Funkcjonariusze SG, którzy brali udział w rozpytaniu A. B. przy jej zatrzymaniu, nie zastosowali się do obowiązujących przy takich czynnościach procedur. Dotyczy to zarówno T. Z. i M. C. oraz innych funkcjonariuszy. W sytuacji bowiem, gdy Ukrainka A. B. od razu zgłosiła (a tak ustalił Sąd), że nie zna w dostatecznym stopniu j. polskiego, ich obowiązkiem było sprowadzić stosownego tłumacza (z zakresu j. ukraińskiego lub rosyjskiego), czego jednak nie uczyniono. Nie został też sporządzony protokół z przesłuchania A. B. (ani w charakterze świadka ani podejrzanej).

W świetle tych okoliczności twierdzenia świadków M. C. i T. Z., że w rozmowie z nimi A. B. potwierdziła, że pracowała w firmie (...) w okresie od 13.04.2018 do 18.05.2018r, nie można uznać za pełnowartościowy dowód, który byłby zabezpieczony zgodnie z obowiązującymi przepisami. Brak jest przy tym jakichkolwiek innych dowodów na sprawstwo obwinionych w zakresie zarzutów z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia.

Z tych względów J. P. została uniewinniona od czynu z pkt. 1 części wstępnej wyroku, zaś P. B. od pkt. 3 części wstępnej wyroku.

Inaczej natomiast wygląda sytuacja w stosunku do obydwójga obwinionych w zakresie zarzutu z art. 120 ust.10 ustawy wyżej powołanej. Sąd uznał bowiem, że zarówno obwiniony P. B. jak i J. P., zajmujący się prowadzeniem spraw tej firmy od lat i zatrudnianiem obcokrajowców, bardzo dobrze orientują się w obowiązujących w tym zakresie przepisach. W tym kontekście Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom P. B. i J. P. w odniesieniu do podanych przez nich wersji. Dotyczy to zarówno rzekomego wprowadzenia w błąd J. P. (1) przez urzędniczkę Powiatowego Urzędu Pracy (na co brak dowodów) jak i twierdzeń P. B. (1), że sprawy zatrudnienia obcokrajowców leżały nie w jego gestii, a w sferze obowiązków J. P.. P. B. jako właściciel firmy de facto odpowiada ca łością jej działania i nie może zasłaniać się podległymi pracownikami w tym zakresie.

W świetle powołanych wyżej okoliczności Sąd uznał, że zarówno ze strony J. P. jak i P. B. doszło do naruszenia treści art. 120 ust. 10 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (zarzut 2 z wniosku o ukaranie wobec J. P. oraz 4 wobec P. B.).

Dokonując oceny wiarygodności występujących w sprawie świadków – Sąd stwierdził co następuje;

Zarówno świadek M. C., T. Z. i J. W. oraz K. C. są funkcjonariuszami publicznymi- S. G..

W krytycznym okresie czasu wykonywali oni jedynie swoje obowiązki służbowe i brak jest podstaw do kwestionowania ich rzetelności. Wprawdzie przy zatrzymywaniu A. B. doszło z ich strony do naruszenia pewnych procedur, jednakże w ocenie Sądu nie wynikało to ze złej woli, lecz zapewne z dynamiki i szybkości przeprowadzanych czynności. Sąd nie znalazł również podstaw do kwestionowania zeznań świadka A. B.. Za wiarygodne Sąd uznał występujące w sprawie dowody z dokumentów publicznych. Brak jest podstaw do ich kwestionowania. Zarówno J. P. i P. B. naruszyli – w odniesieniu do czynu 2 części wstępnej wyroku (J. P.) jak i 4 (P. B.), ustawowe znamiona wykroczeń z art. 120 ust. 10 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albowiem:

a). J. P. (1) jako osoba współodpowiedzialna za zatrudnienie pracowników w firmie Spółka Cywilna (...), J. B., z siedzibą w K. przy ul. (...), powiat (...), województwo (...), nie dopełniła ciążącego na niej ustawowego obowiązku zgłoszenia w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. faktu nie podjęcia pracy przez obywateli Ukrainy: A. S. obowiązek zgłoszenia do dnia 04.06.2018r. i A. B. (1) obowiązek zgłoszenia do dnia 04.06.2018r. ;

b). P. B. (1) jako osoba współodpowiedzialna za zatrudnienie pracowników w firmie Spółka Cywilna (...), J. B., z siedzibą w K. przy ul. (...), powiat (...), województwo (...), nie dopełnił ciążącego na nim ustawowego obowiązku zgłoszenia w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. faktu nie podjęcia pracy przez obywateli Ukrainy: A. S. obowiązek zgłoszenia do dnia 04.06.2018r. i A. B. (1) obowiązek zgłoszenia do dnia 04.06.2018r.

Jako okoliczności łagodzące dla obydwójga obwinionych Sąd uwzględnił ich uprzednią niekaralność sądową.

Okoliczności obciążających zarówno wobec J. P. jak i P. B. Sąd nie dopatrzył się.

Przy uwzględnianiu całokształtu okoliczności sprawy Sąd uznał, że do obydwójga obwinionych (w odniesieniu do czynów z art. 120 ust. 10 ustawy o promocji zatrudnienia) zachodzą szczególne okoliczności z art. 39 par. 1 kw uzasadniające odstępianie od ich ukarania. Obwinieni nie byli karani sądownie, pracują zawodowo, prowadzą ustabilizowany tryb życia, zaś przepisy dotyczące zatrudnienia obcokrajowców często się zmieniają. Istotne jest również to, że A. B. (1) ostatecznie podjęła po jakimś czasie legalnie pracę w firmie (...).

Wobec tych okoliczności Sąd uznał, że zachodzą warunki do zastosowania dobrodziejstwa z art. 39 par. 1 kw wobec obydwójga obwinionych. W konsekwencji Sąd odstąpił od ich ukarania. Orzeczenie o kosztach Sąd wydał w oparciu o przepis art. 624 par. 1 kpk.